

Torre del telègraf

Montornès del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Bosquerons de Dalt. 08170 - Montornès del Vallès
Emplaçament A 222 m d'alçada, al cim de Can Bosquerons de Dalt.

Coordenades:

Latitud: 41.54051
Longitud: 2.25037
UTM Est (X): 437473
UTM Nord (Y): 4599033

Classificació

Número de fitxa 08136-7
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Any 1828
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Encara es conserva bona part de la construcció, tot i que l'edifici es troba enrunat, especialment a la part de llevant.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 4183-I, Acord Ple 03/02/2011 i 4/4/2013
Número inventari ACCN 29191
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Montornès Av. Llibertat, 2, 08170 - Montornès del Vallès
Autoria de la fitxa KuanUm - Juana María Huélamo Gabaldón. / Ajuntament de Montornès del Vallès

Data de registre de la fitxa: dt., 15/03/2005 - 01:00

Descripció

Torre de guaita, situada a sobre mateix de can Bosquerons, des de la qual es domina gran part del Vallès. Té la base quadrada, de 5'5 m de costat, i fa 6 m d'alçada. L'edificació té vuit espitlleres per banda i està envoltada per un fossat circular. Es tracta d'una fortalesa de dues plantes que tenia la porta d'entrada al pis de dalt.

Història

Construïda cap a 1848 com a equipament militar de telegrafia òptica, la torre va ser utilitzada només fins a 1862, data en què es va abandonar a causa de l'aparició de la telegrafia elèctrica. Es comunicava amb la torre del turó de Montcada i també amb la torre de Granollers. A la part del terrat, les diferents posicions d'un mecanisme de braços i politges formaven uns signes codificats que es transmetien com a missatges visuals de torre en torre. La de Montornès ocupava el número 47 de la llista d'estacions telegràfiques actives a Catalunya l'any 1849. La majoria de la xarxa telegràfica s'havia construït per combatre les guerrilles carlistes que havien provocat la Guerra dels Matiners. A cada torre hi havia un petit destacament o guarnició fixa, normalment dos caporals i dos soldats, als quals se'ls coneixia com a torrers.

Bibliografia

ALCAIDE, M.; GENÉ, M. ; GUANYABENS, N. (2009). Montornès a la vista. Elements per a la descoberta del patrimoni cultural i natural de Montornès del Vallès. Ajuntament de de Montornès del Vallès. AGUILAR PÉREZ, A.; MARTÍNEZ; MARTÍNEZ LORENTE, Gaspar (2003) "La telegrafía óptica en Cataluña. Estado de la cuestión", Scripta Nova, revista electrónica de Geografía y ciencias Sociales. Vol. VII, núm. 137, 15 de marzo de 2003. Barcelona: Universidad de Barcelona. CANTARELL, Cinta (1990) "El Telegrafo, el Talego, el Telègraf" Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Generalitat de Catalunya, Fitxes mecanografiades. IPAC (2005) Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Generalitat de Catalunya, Fitxes mecanografiades. LEN, Lluís; PERARNAU, Jaume (2005). La telegrafia òptica a Catalunya Barcelona: Rafael Dalmau. Col·lecció de patrimoni Industrial- Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya, número 1. PÉREZ GÓMEZ, Xavier (2001) "Les torres telegràfiques del Vallès Oriental", Lauro, Núm. 20, pp. 21-31, Granollers, Museu de Granollers.

